

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako Disciplinárny súd Slovenskej republiky – odvolací senát zložený z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a sudcov JUDr. Miroslavy Čutkovej, JUDr. Vojtecha Lefflera, JUDr. Ladislava Mejstříka a JUDr. Jozefa Šimona v disciplinárnej veci sudkyne Okresného súdu K. JUDr. L. Š., nar. bytom K., na verejnom zasadnutí konanom dňa 30.3.2009 prejednal **odvolanie** sudkyne JUDr. L. Š. proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako Disciplinárneho súdu Slovenskej republiky č. k. 2Ds 4/2007-48 z 10.4.2008 a takto

rozhodol:

Podľa § 131 ods. 4 zák. č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odvolanie z a m i e t a .

Odôvodnenie:

Rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako Disciplinárneho súdu Slovenskej republiky č. k. 2Ds 4/2007-48 z 10.4.2008 bola sudkyňa Okresného súdu K. JUDr. L. Š. (ďalej len sudkyňa) uznaná vinnou, že

- 1) v jej pridelenej veci vedenej na Okresnom súde K. pod sp. zn. 6C 181/1992 postupovala pri vykonávaní jednotlivých úkonov tak, že v dôsledku jej postupu v tomto konaní vznikli viaceré obdobia nečinnosti, pričom celý priebeh konania bol poznačený nesústredenosťou a neefektívnosťou jej postupu, keď niektoré úkony nesmerovali k odstráneniu stavu právnej neistoty účastníkov konania, čo malo zároveň vplyv aj na celkovú dĺžku sporu, ktorý postup sudkyne vo svojom súhrne mal za následok spôsobenie zbytočných preťahov,
- 2) po tom, čo dňa 26.4.2007 vyhlásila rozsudok vo veci Okresného súdu K. vedenej pod sp. zn. 16C 288/2004 vyhotovila označený rozsudok až dňa 10.9.2007 bez toho, aby požiadala predsedu súdu o predĺženie lehoty na jeho písomné vyhotovenie,

čím spáchala disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a) zák. č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zák. o sudcoch a prísediacich). Za to jej bolo uložené disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 1 písm. b) zák. o sudcoch a prísediacich, a to zníženie funkčného platu o 15 % na obdobie troch mesiacov.

Po vyhlásení rozhodnutia sa sudkyňa o zápisnice o ústnom pojednávaní nevyjadrila k možnosti podania opravného prostriedku a a predseda Okresného súdu K (ďalej len navrhovateľ) sa ústneho pojednávania pred disciplinárnym senátom prvého stupňa nezúčastnil.

Proti rozhodnutiu podala sudkyňa odvolanie v písomnej forme, ktoré bolo doručené súdu 19.6.2008 a odovzdané na poštovú prepravu dňa 17.6.2008.

Odvolaním napadla rozhodnutie vo výroku o vine v bode 1), navrhla ho zrušiť a z tohto skutku ju oslobodiť. Tento skutok je formulovaný podľa Nálezu Ústavného Slovenskej republiky č. k. IV. ÚS54/07-57 zo dňa 21.6.2007 (zrejme Ústavného súdu Slovenskej republiky – poznámka odvolacieho senátu). Nemožno z neho v rovnakom rozsahu vymedziť disciplinárnu zodpovednosť sudcu. Prípadne navrhuje, aby disciplinárny súd presne s uvedením časového intervalu v rámci objektívnej 6-ročnej premlčacej lehoty vymedzil, čím porušila povinnosti sudcu konaním, prípadne nečinnosťou vo veci vedenej na Okresnom súde K – pod č. 6C 181/1992. Každé vytknuté obdobie nečinnosti bude potrebné posúdiť vo vzťahu s objektívnymi možnosťami konať v pridelených veciach bez zbytočných prieťahov.

Navrhovateľ sa k písomným dôvodom odvolania nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím senátom sudkyňa svoje odvolanie doplnila tak, že toto smeruje aj proti disciplinárnemu opatreniu. Žiadala, aby odvolací disciplinárny senát prehodnotil skutok, proti ktorému bolo podané odvolanie a potom, aby prehodnotil aj disciplinárne opatrenie. Dala do pozornosti plynutie lehoty, pokiaľ ide o premlčanie. Žiadala, aby odvolací senát vec posudzoval aj z pohľadu zásady zákazu retroaktivity. Disciplinárny súd si síce zabezpečil sťažnostný spis, ale napriek tomu sa nevysporiadal so zánikom zodpovednosti za prieťahy v konaní, alebo za porušenie povinnosti sudcu. Sudkyňa žiadala, aby bola spod návrhu na disciplinárne konanie, ktorý je uvedený v bode 1) oslobodená, prípadne, aby za splnenia zákonných podmienok bolo disciplinárne konanie v tomto bode zastavené, alebo aby v tejto časti odvolací senát napadnuté rozhodnutie zrušil a vrátil vec prvostupňovému disciplinárnemu senátu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Navrhovateľ na verejnom zasadnutí uviedol, že na návrhu na začatie disciplinárneho konania trvá. Odvolaciemu senátu dal do pozornosti, že prieťahy v konaní nevidel senát prvostupňového súdu v nečinnosti sudkyne, ale v nesústredenosti a v neefektívnosti jednotlivých úkonov sudkyne. K namietanému princípu zákazu retroaktivity a prípadného premlčania uviedol, že konanie, ktoré viedla sudkyňa, bolo poznačené neefektívnosťou a nesústredenosťou v podstate od roku 2001 až do roku 2007, keď ústavný súd vyhlásil svoj nález, ktorým konštatoval

